

מ"ח 3421/21 - עו"ד אברהם שמעון כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 3421/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל

המבקש: עו"ד אברהם שמעון כהן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד בת-אור כהנוביץ

החלטה

1. לפני מונחת בקשה למשפט חוזר.

המבקש הורשע בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה ביום 2.12.2020, ח"נ 21336-09-20, בעבירת חניה באופן שמפריע לתנועה. זאת, בניגוד לסעיף 6(ב1) לחוק עזר לחיפה (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ה-1985 ובניגוד לתקנה 71(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. על המבקש הוטל קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"א (חיפה) 66908-12-20 כהן נ' מדינת ישראל - עיריית חיפה (13.2.2021)) וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית משפט זה (רע"פ 1463/21 כהן נ' מדינת ישראל - עיריית חיפה (9.3.2021)).

2. הולדתו של תיק זה בדוח חניה על סך 250 ₪, אותו קיבל המבקש ביום 5.7.2020, בשל חניה המפריעה לתנועה ברחוב שרה 12 בחיפה. המבקש לא השלים עם הדוח וביקש להישפט. לאחר ניהול הוכחות ושמיעת עדים, הורשע המבקש על סמך העובדה כי הודה שחסם את נתיב הנסיעה ועל סמך תמונות אותן צילם הפקח שערך את הדוח. לאורך ההליכים בערכאות השונות, דבק המבקש בטענה בדבר אכיפה בררנית, אותה הוא מנסה לבסס גם בבקשתו זו למשפט חוזר. לטענתו רק רכבו קיבל דוח, על אף נוכחותם של רכבים נוספים. בנוסף, המבקש טוען כי התלונן במשך כעשור למוקד העירוני בדבר רכבים שחונים באופן אסור במקום, אולם תלונותיו לא טופלו. טענת האכיפה הבררנית נדחתה על ידי הערכאות השונות. נקבע כי תמונות שצולמו על ידי הפקח שערך את הדוח מושא הבקשה מוכיחות כי רק רכבו של המבקש הפריע לתנועה בעת מתן הדוח וכי ניתנו דוחות לרכבים נוספים שחנו בסביבה באותו יום.

3. הבקשה למשפט חוזר מבוססת על שתי עילות. הראשונה, קיומן של ראיות חדשות העשויות לשנות את תוצאות המשפט לטובת המבקש (סעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). השנייה, קיומו של חשש ממשי כי נגרם למבקש עיוות דין (סעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט).

לאחר עיון בבקשה, בחוות הדעת מטעם היועץ המשפטי לממשלה ובנספחיהן, אין בידי להיעתר לה.

המבקש אינו מוכיח כי קיימות ראיות חדשות, בעלות משקל סגולי, אשר יש בהן כדי לשנות את תוצאות המשפט (מ"ח 5371/18 לבין נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (18.5.2020)). הבקשה מסתמכת על תדפיס דוחות חניה שניתנו בעשור האחרון ברחוב שרה והמבקש טוען בעלמא כי תדפיס זה מוכיח את טענותיו ומביא לזיכויו. אולם, המבקש לא מפרט באילו טענות מדובר. מקריאת נספחי הבקשה ניתן להבין כי מטרת התדפיס היא לבסס את טענתו לקיומה של אכיפה בררנית. ברם, עיון בו מעלה כי אכן ניתנו דוחות חניה לרכבים נוספים שחנו במקום, בתקופה בה ניתן הדוח למבקש. כמו כן, ובניגוד לטענת המבקש, בחינת התדפיס לצד דוח תלונות המבקש למוקד העירוני בדבר חניה אסורה במקום לאורך השנים, מעלה כי תלונות המבקש אכן טופלו על ידי הפקחים.

בכל הנוגע לעיוות דין, בקשה הנסמכת על עילה זו תתקבל כאשר בהכרעה נפלו פגמים חמורים ומהותיים, אשר מעלים חשש להרשעת שווא (מ"ח 5473/20 אויסון בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (17.10.2021)). חשש מעין זה לא קיים בנדון. המבקש טוען לעיוות דין בשל פסיקות סותרות, שכן בהליך נוסף בעניינו, שעסק בעבירת חניה באותו המקום, בוטל כתב האישום ובוטלו הודעות הקנס. לאחר עיון בפרוטוקול ההליך המדובר, נראה כי המאשימה חזרה בה מהאישום לפני משורת הדין, תוך מתן משקל לכך שהמבקש הפסיק להחנות את רכבו במקום לאחר חודש אוגוסט 2020. נסיבות אלה לא מעידות כי נפל פגם בהליך הראשון על שלוש ערכאותיו, במסגרתו הודה המבקש עצמו כי חנה את רכבו באופן שהפריע לתנועה.

טענותיו הנוספות של המבקש בדבר עדים שבית המשפט מנע ממנו לזמן הינן בעלות גוון ערעורי, ואילו הדיון במשפט חוזר אינו ערעור נוסף, אלא הליך חריג השמור למקרים בודדים וראויים (מ"ח 4384/15 בר יוסף נ' מדינת ישראל, פסקה יט (17.12.2015)). אציין כי לנוכח הדוחות שניתנו במקום לרכבים נוספים ולנוכח הקביעה כי רק רכבו של המבקש הפריע לתנועה בעת מתן הדוח מושא הבקשה, העובדה כי נמנע מהמבקש לזמן את הפקחים שטיפלו בתלונותיו לאורך השנים אינה מעלה חשש לעיוות דין. בנוסף, הבקשה לזימון עו"ד יניב מזרחי לעדות לא מופיעה במסמך אליו מפנה המבקש בבקשתו למשפט חוזר. בקשה לזמנו כעד הופיעה אמנם בראשיתו של ההליך, בבקשה מיום 30.8.2020 להישפט בגין הדוח. אולם, בהמשך, ביום 15.11.2020, התבקש המבקש על ידי בית המשפט להודיע

מיהם העדים אותם ברצונו להעיד ובתגובתו המבקש לא ציין את שמו של עו"ד מזרחי. בנסיבות אלו, אי זימונו של העד על ידי המבקש, שאגב הינו עו"ד במקצועו, אינו עולה לכדי עיוות דין. כך או כך, מהבקשה למשפט חוזר עולה כי מטרת העד הייתה להציג תמונה שצילם, בה מופיעים רכבים נוספים החונים במקום מלבד רכבו של המבקש. ברם, מהחומר עולה כי תמונה זו לא צילמה את המצב בשטח בשעה שהמבקש קיבל את הדוח מושא בקשה זו, ולפיכך, על פני הדברים, אין בכוחה של העדות לבסס את הטענה לאכיפה בררנית.

4. סוף דבר, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ז בכסלו התשפ"ב (1.12.2021).

המשנה לנשיאה
